Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1888. Wydano i rozesłano dnia 20. Lipca 1888. **Część XX.**

Nr. 70.

U s t a w a

z dnia 10. Czerwca 1888, o regulacyi potoku Krzemienicy i Babulówki z dopływami, oraz potoku Trześni.

Za zgodą Sejmu krajowego Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

§. 1.

Regulacya potoku Krzemienicy i Babulówki na przestrzeni od gminy Hyki do ujścia do Wisły, wraz z uregulowaniem potoku Rowu i Trześni, ma być wykonaną w ciągu lat pięciu, począwszy od roku 1888, jako przedsiębiorstwo krajowe.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej regulacyi służyć ma projekt, który ułoży Administracya państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym. Koszta wykonania jednak przekroczyć nie mogą kwoty 155.000 zł., jako sumy preliminowanej na podstawie istniejącego już projektu rządowego z r. 1876, uzupełnionego przez krajowe biuro melioracyjne.

Wydział krajowy zostaje upoważnionym także po dokonanem ułożeniu tego projektu, poczynić w nim zmiany w porozumieniu z Administracyą państwa, w obrębie granic powyżej wskazanej sumy maksymalnej.

§. 3.

Koszta regulacyi włącznie z wydatkami na utrzymanie w czasie budowy i kosztami zarządu, pokryte będą z mającego się w tym celu utworzyć funduszu regulacyjnego.

Do pokrycia tych kosztów mają się przyczynić:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości czterdziestu procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6. ustępu 1. i §. 4. ustępu 1. ustawy z dnia 30. Czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 116. bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości trzydziestu procent kosztów;

c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które położone są w okręgu konkurencyjnym, przez władze administracyjne oznaczyć się mającym, resztą preliminowanych kosztów budowy, a to w myśl §. 66. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875. według stosunku korzyści, których oczekiwać należy, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte, albo też, o ile rozkład kosztów na tej podstawie nie da się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

§. 4.

Dla rozłożenia i ściągnięcia datków prywatnych stron interesowanych, w §. 3. *c*) wymienionych, zawiązaną będzie przez Administracyę państwa w porozumieniu z Wydziałem krajowym spółka wodna.

Bliższe szczegóły co do wyboru liczby członków Wydziału tej spółki, określi statut przez władzę polityczną ułożyć się mający.

§. 5.

Zasiłki krajowe i państwowe, oraz prestacye konkurencyjne, mają być uiszczone w czasie budowy w pięciu równych ratach rocznych z góry.

§. 6.

Dla utrzymania wykonanych robót regulacyjnych po skończeniu budowy, ma być utworzonym osobny fundusz.

Fundusz ten składać się będzie:

1. z kwoty osiągniętej ze sprzedaży uzyskanych przy regulacyi gruntów;
2. z odsetek tej kwoty, jakie narosną w czasie budowy;
3. z dochodów uzyskanych z wydzierżawienia wałów ochronnych.

Dalsze postanowienia co do rozkładu reszty kosztów utrzymania na kraj i strony interesowane, ewentualnie utworzenia w tym celu jednej lub więcej spółek wodnych i innych zarządzeń, potrzebnych dla konserwacyi budowli, wydane zostaną w drodze ustawodawstwa krajowego.

§. 7.

Wykonanie robót regulacyjnych i konserwacyjnych, zarówno jak i administracyę funduszu regulacyjnego i konserwacyjnego, obejmie Wydział krajowy.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys, oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu też podobnie jak i stronom interesowanym przyznanym zostaje wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośrednio współdziałania rządowych organów technicznych przy wykonaniu tego przedsiębiorstwa, ułoży Wydział krajowy wspólnie z Namiestnictwem z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez właściwe Ministerstwa.

§. 8.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, skarbu i spraw wewnętrznych.

Buda Peszt, dnia 10. Czerwca 1888.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r. **Dunajewski** w. r. **Falkenhayn** w. r.

Nr. 71.

U s t a w a

z dnia 10. Czerwca 1888, o osuszeniu bagien Oleskich.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

§. 1.

Osuszenie bagien w gminach i obszarach dworskich powiatu Brodzkiego i Złoczowskiego: Chwatów, Zahorce, Olesko, Konty, Czyżki, Juśkowice, Sokołówka, Raźniów i Turze, które winno być wykonane w ciągu dwóch lat, począwszy od roku 1888, przez spółkę wodną na podstawie §. 45 krajowej ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875, Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 38. zawiązać się mającą, uznane zostaje za przedsiębiorstwo subwencyonowane z funduszu krajowego.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej melioracyi służyć ma projekt Wydziału krajowego z roku 1886, preliminujący koszta robót na 40.000 zł.

Wydział krajowy jest jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą państwa w obrębie granic powyższej sumy kosztorysowej.

§. 3.

Do pokrycia kosztów tej melioracyi mają się przyczyniać:

a) fundusz krajowy bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości dwudziestu procent preliminowanych kosztów;

b) państwowy fundusz melioracyjny w myśl §. 6. ustępu 2. i §. 4. ustępu 2. *b*) ustawy z dnia 30. Czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 116. takim samym bezzwrotnym zasiłkiem w wysokości dwudziestu procent kosztów;

c) wreszcie właściciele gruntów i zakładów, które położone są w okręgu konkurencyjnym, przez Władze administracyjne oznaczyć się mającym, resztą preliminowanych kosztów budowy, a to w myśl §. 66. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875, według stosunku korzyści, których oczekiwać należy, lub w miarę wielkości niebezpieczeństwa, które ma być usunięte, albo też, o ile rozkład kosztów na tych podstawach nie da się oznaczyć, według wartości tych gruntów i zakładów.

§. 4.

Zasiłki krajowe i państwowe oraz prestacye członków spółki, mają być uiszczone w czasie budowy w dwóch równych ratach rocznych z góry.

§. 5.

Koszta zarządu i utrzymania wykonać się mających budowli ponosić winni członkowie spółki wodnej, wspomnieni w §. 3. pod *c)* według wskazanego tamże stosunku.

§. 6.

Wykonanie robót melioracyjnych i konserwacyjnych prowadzić ma Wydział spółki wodnej.

Sposób, w jaki ma być utworzony Wydział spółki wodnej, tudzież liczbę członków tego Wydziału, oznaczy statut spółki przez władzę polityczną ułożyć się mający.

Tak Administracyi państwa jak i Wydziałowi krajowemu służy prawo wysyłania swoich delegatów do Wydziału spółki z głosem stanowczym.

Sposób wykonania przedsiębiorstwa i ostateczny kosztorys oznaczyć ma Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem, któremu podobnie jak i Wydziałowi krajowemu przyznanym będzie wpływ odpowiedni na tok spraw technicznych i ekonomicznych przedsiębiorstwa.

Bliższe szczegóły co do zakresu i sposobu wywierania tego wpływu, oraz co do ewentualnego bezpośredniego współdziałania rządowych orga-

nów technicznych przy wykonywaniu tego przedsiębiorstwa, oznaczyć ma Wydział krajowy wspólnie z Namiestnictwem z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez właściwe Ministerstwa.

§. 7.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom rolnictwa, skarbu i spraw wewnętrznych.

Buda-Peszt, dnia 10. Czerwca 1888.

Franciszek Józef w r.

Taaffe w. r. **Dunajewski** w. r. **Falkenhayn** w. r.

Nr. 72.

Ogłoszenie

galicyjskiej c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 12. Lipca 1888, l. 50367, dotyczące obowiązku oznajmienia zapasów cukru w dniu 1. Sierpnia 1888 się znajdujących.

Według §. 60 ustawy o opodatkowaniu cukru z dnia 20. Czerwca 1888, Nr. 97, Dz. u. p. obowiązany jest każdy, który w dniu 1. Sierpnia 1888, posiadać będzie w zapasie więcej aniżeli 100 klgr. opodatkowaniu podlegających fabrykatów cukru, wymienionych w §. 1. ustęp 1. powołanej ustawy, t. j. cukru burakowego, jakoteż wszystkich innych fabrykatów cukru podobnego gatunku (cukru trzcinowego) w jakimkolwiekbądź stanie czystości, z jedynym wyjątkiem syropu, nieprzydatnego do użytku ludzkiego, zapas ten w przeciągu trzech dni, a więc najdalej do dnia 3. Sierpnia 1888, przeznaczonym do tego organom skarbowym pisemnie oznajmić, i w dotyczącem oznajmieniu wagę netto, tudzież miejscowość i lokalności, w których wspomniane w zapasie znajdujące się fabrykaty cukru są przechowane, dokładnie podać.

Posiadacze tych zapasów do zapłacenia podatku od nich obowiązani nie są.

Oznajmienia powyższe należy wnosić do tego oddziału c. k. straży skarbowej, w którego okręgu służbowym miejscowość, w której rzeczone zapasy cukru się znajdują, jest położoną.

Blankiety na oznajmienia zapasów cukru nabywać można w oddziałach straży skarbowej za opłatą kosztów nakładu.

Niewniesienie przepisanego oznajmienia, tudzież niedokładne oznajmienie, w któremby oznajmiony zapas cukru różnił się od faktycznie znajdującego się zapasu o więcej niż pięć procent, karane będzie grzywną

w wysokości 11 złr. za każde 100 kilogramów ilości nieoznajmionej, względnie tej ilości cukru, o którą ilość oznajmiona od rzeczywiście istniejącego zapasu się różni.

Z c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu.

We Lwowie, dnia 12. Lipca 1888.

Nr. 73.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 5. Czerwca 1888, l. 32305, o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych.

Jego ces i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 13. Marca 1888 zatwierdzić najmiłościwiej następującą uchwałę Sejmu krajowego z dnia 11. Stycznia 1888, o udzieleniu koncesyi na pobór opłat mytniczych:

1. Radzie powiatowej w Trembowli, na drodze powiatowej Trembowla-Budzanów.

2. Radzie powiatowej w Dąbrowy, na drogach powiatowych Dąbrowa-Żabno-Otfinów i Szczucin-Otałęż.

3. Radzie powiatowej w Białej, od mostu powiatowego na rzece Białce w Kaniowie starym.

4. Radzie powiatowej w Tarnopolu, na drodze powiatowej Tarnopol-Brody.

5. Radzie powiatowej w Rzeszowie, od mostu powiatowego na rzece Wisłoku w Żarnowy.

6. Radzie powiatowej w Śniatynie, na drodze powiatowej z Załucza do Rożnowa.

7. Radzie powiatowej w Brodach, na drodze powiatowej Brody-Załośce.

8. Radzie powiatowej w Krośnie, od mostu powiatowego na rzece Wisłoku w Bratkówce.

9. Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej, na drodze powiatowej Jabłonówka-Busk-Rakobuty.

10. Radzie powiatowej w Kolbuszowy, na drodze powiatowej Kolbuszowsko-Majdańskiej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam jak następuje.

Art. I.

Radom powiatowym w Trembowli, Dąbrowy, Białej, Tarnopolu, Rzeszowie, Śniatynie, Brodach, Krośnie, Kamionce strumiłowej i w Kolbu-

szowy, nadaje się na lat pięć, od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie, kosztem właściwych funduszów powiatowych, a mianowicie:

1. Radzie powiatowej w Trembowli, prawo do pobierania myta drogowego i mostowego na drodze powiatowej Trembowla-Budzanów, na jednej stacyi w Zieleńcu.

2. Radzie powiatowej w Dąbrowy, prawo do pobierania myta drogowego i mostowego na drodze powiatowej Szczucin-Otałęż na jednej stacyi mytniczej.

Od każdego z tych dwóch myt (pod poz. 1. i 2. poszczególnionych), pobierać należy opłaty według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu: drogowego 2 (dwa) ct., mostowego 2 (dwa) ct.,

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pedzonego ciężkiego i koni wierzchowych: drogowego 1 (jeden) ct., mostowego 1 (jeden) ct.,

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego: drogowego $1/2$ (pół) ct., mostowego $1/2$ (pół) ct.

Właściciele i zarząd dóbr w Semenówce, wolni są od opłaty myta Radzie powiatowej w Trembowli przysługującego.

3. Radzie powiatowej w Dąbrowy, prawo do pobierania myta drogowego na drodze powiatowej Dąbrowa-Żabno-Otfinów na jednej stacyi mytniczej.

4. Radzie powiatowej w Białej, prawo do pobierania myta od mostu powiatowego na rzece Białce w Kaniowie starym.

5. Radzie powiatowej w Tarnopolu, prawo do pobierania myta drogowego na drodze powiatowej Tarnopol-Brody na jednej stacyi mytniczej.

6. Radzie powiatowej w Rzeszowie, prawo do pobierania myta od mostu powiatowego na rzece Wisłoku w Żarnowy.

7. Radzie powiatowej w Śniatynie, prawo do pobierania myta na drodze powiatowej z Załucza do Rożnowa, a to: myta drogowego na dwóch stacyach z zachowaniem odległości 15 kilometrów między jedną a drugą stacyą i myta mostowego od mostu na rzece Rybnicy w Rożnowie.

Od każdego z tych pięć myt (pod poz. 3. 4. 5. 6. i 7. poszczególnionych) pobierać należy opłaty według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.,

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Pobór myta na drodze powiatowej Tarnopol-Brody, rozpocznie się dopiero po oddaniu do użytku publicznego wybudowanej drogi na łącznej przestrzeni 17 kilometrów, 645 metrów.

8. Radzie powiatowej w Brodach, prawo do pobierania myta drogowego na drodze powiatowej Brody-Załośce, na jednej stacyi mytniczej.

9. Radzie powiatowej w Krośnie, prawo do pobierania myta od mostu powiatowego na rzece Wisłoku w Bratkówce.

10. Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej, prawo do pobierania myta drogowego na drodze powiatowej Jabłonówka-Busk-Rakobuty na jednej stacyi mytniczej.

Od każdego z tych trzech myt (pod poz. 8. 9. i 10. poszczególnionych), pobierać należy opłaty według następującego wymiaru.

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.,

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.,

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego ½ (pół) ct.

Pobór myta na drodze powiatowej Jabłonówka-Busk-Rakobuty, rozpocznie się dopiero po oddaniu do użytku publicznego wybudowanej drogi na minimalnej przestrzeni 8 kilometrów.

Mieszkańcy gminy i obszaru dworskiego w Bratkówce, wolni są od odpłaty myta mostowego dla Rady powiatowej w Krośnie ustanowionego.

11. Radzie powiatowej w Kolbuszowy, prawo do pobierania myta od mostu na drodze powiatowej Kolbuszowsko-Majdańskiej w Dubasie, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 3 (trzy) ct.,

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.,

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej, lub o zniżeniu tejże.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Lwów, dnia 5. Czerwca 1888.

Zaleski w. r.